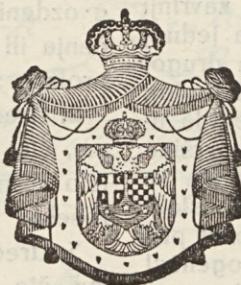

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 20 (4)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Decembra 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4639

Theodor Buchholz, inžinjer, Berlin—Zehlendorf—West.

Uređenje za utvrđivanje železničkih šina.

Prijava od 29. decembra 1925.

Važi od 1. decembra 1926.

Traženo pravo prvenstva od 24. aprila 1925. (Nemačka).

Pronalazak se odnosi na uređenje za utvrđivanje šina, koje služi za prijem velikih tereta točkova, i koje se postavlja na gvozdene, drvene i betonske pragove.

Ovaj pronalazak treba da stvori uređenje gornje vrste, koje se može na najprostiji način izrađivali i postavljati i obezbediti bezuslovno sigurno ležanje šina pri naprezanju materijala.

Pronalazak se sastoji u suštini u tome, što su za prijem šina služeće gvozdene podnožne ploče ili pragovi snabdeveni jakinim rebrima, glavima, ispuštenjima ili tome slično. Ovi organi služe za prijem zavrtnja i kao ležište za stezače i podnožja odnos. za umetnute pločice.

Na nacrtu je pronalazak pokazan kao primer i to:

Sl. 1 pokazuje presek kroz uređenje za utvrđivanje šina na drvenom pragu, po liniji A—B iz sl. 2,

sl. 2 je izgled odozgo po slici 1,

sl. 3 je oblik izvođenja uređenja u prečnom preseku na gvozdenom pragu,

sl. 4 je uređenje za utvrđivanje šina direktno za gvozdene pragove u preseku po liniji C—D iz sl. 5,

sl. 5 je izgled odozgo po sl. 4,

sl. 6 je naročiti oblik izvođenja podnožne ploče,

sl. 7 je drugi oblik izvođenja podnožne ploče,

sl. 8 je glava zavrtnja za utvrđivanje šina,

sl. 9 je deo uređenja za utvrđivanje šina sa podnožnom pločom po sl. 7, u preseku po liniji E—F iz sl. 10,

sl. 10 je izgled odozgo po sl. 9.

Na nacrtu su a podnožne ploče, koje su snabdevene rebrima ili ispuštenjima b, načinjenim pomoću valjaka. Podnožne ploče b utvrđene su na pragovima c pomoću zavrtnja d (sl. 1, 2, 9 i 10). Kod gvozdenih pragova po sl. 3 može se podnožna ploča zavariti. Zavrtnji f načinjeni su kao zavrtnji sa glavom u uvrteni u rebra b (sl. 1, 2 i 3). Oni su obično obezbeđeni osiguračima g i drže pomoću viljuškastih stezača h nožicu šine i. Da bi se sprečilo obrtanje stezača h pri zatezanju zavrtnja f, stavljuju se ovi stezači sa svojom površinom k prema odgovarajućem rebru b.

Proširenje na krivinama vrši se pomoću pločica m, koje odozgo upiru sa elastičnim kracima u stezače tako da se ne mogu na gore pomerali ali ipak omogućavaju zatezanje stezača.

Na pravim kolosecima može se odstojanje rebara b izabrati tako, da ono odgovara širini nožice šine, tako da u tom slučaju pločice m nisu više potrebne.

Stezači h mogu biti načinjeni i tako (sl. 3) da oni svojim strčećim delovima o preduzimaju ulogu pločica m.

Kod gvozdenih pragova mogu se rebara b upresovati u materijal.

Da bi se mogli upotrebiliti i stari gvozdeni pragovi, grade se po sl. 4 i 5 rebara pomoći više ugaonih kutija p, koje se varaju zajedno sa pragovima i koje primaju zavrtnje f. U svemu drugom raspored je isti kao kod sl. 1—3.

Kod primera izvođenja po sl. 6 probija-

ju se rebra b po bokovima žljebovima oblika T, u koje se sa strane unose zavrtnji q za kovanje (sl. 8) i ovi drže na jednoj strani nožicom ili pločom m a na drugoj stezačem T. — Žljebovi grade se na topotli i to tako, što se po dubljenju materijala udara jezgro, pri čem se gornja površina rebra osloni o ležište. Na ovaj način se materijal zaptiva i pojačava struktura istog.

Po sl. 7, 9 i 10, može se, nasuprot primeru po sl. 6, i ne dirati homogenost materijala kod r. U ovom se slučaju mora zavrtnj q utezati u rebro pre postavljanja šine.

Korisno je ako se pločici m da oblik klina, tako da ista pritiskom stezača vrši dejstvo klina između nožice i i rebra b.

Naravno može i strčeći deo o, po sl. 3, a shodno svom dejstvu, dobiti oblik klina kao i pločica m.

U ostalom ovo uređenje za utvrđivanje šina odgovara i drugim zahtevima, koji nemu moraju postaviti. Drveni prag se može bušiti pre impregniranja, šina se može odvojiti a da se pri tom ne mora odvajati podložna ploča sa praga, niši su potrebna dubljenja pragova ispod podložne ploče, u kojima se lako skuplja voda. Podložna ploča leži potpuno na prag. Zatim široki i čvrsti bočni deo daje efikasnu zaštitu protiv poznalog pomeranja šina.

Patentni zahtevi:

1. Uređenje za utvrđivanje železničkih šina, naznačeno time, što za prijem šina

namenjene gvozdene podložne ploče odns. gvozdeni pragovi imaju rebra, glave ispučenja ili tome slično, kroz čiju sredinu prolaze zavrtnji.

2. Uređenje po zahtevu 1, naznačeno time, što stezači koji drže nožicu šine u isto vreme mogu služiti kao regulatori koloseka.

3. Uređenje po zahtevu 1, naznačeno time, što pločice (m) elastično upiru stezače, tako da se one ne mogu na gore pomerati ali omogućavaju zatezanje stezača.

4. Uređenje po zahtevu 1, za gvozdene pragove, naznačeno kutijama (p), koje su prvenstveno utvrđene u pragove varenjem, kroz čiju sredinu prolazi zavrtnj.

5. Uređenje po zahtevu 1, naznačeno time, što se zavrtnji (q) drže u T žljebovima rebara (b), i to kako pomoću nožice tako i pomoću stezača (h).

6. Uređenje po zahtevu 1 i 5, naznačeno time, što iznad T zareza postoji element (r), koji je sa strane izvijen i drži zavrtne q prema spoljnoj strani.

7. Uređenje po zahtevu 1 ili 4, naznačeno time, što su stezači (h) šina, koji se zatežu zavrtnjima (f odns. q) i pritiskuju na nožicu kao i na ploči (a), — osigurani protiv obrtanja time, što spoljnim krakom sa strane pritiskuju na kutije (p) ili rebara (b).

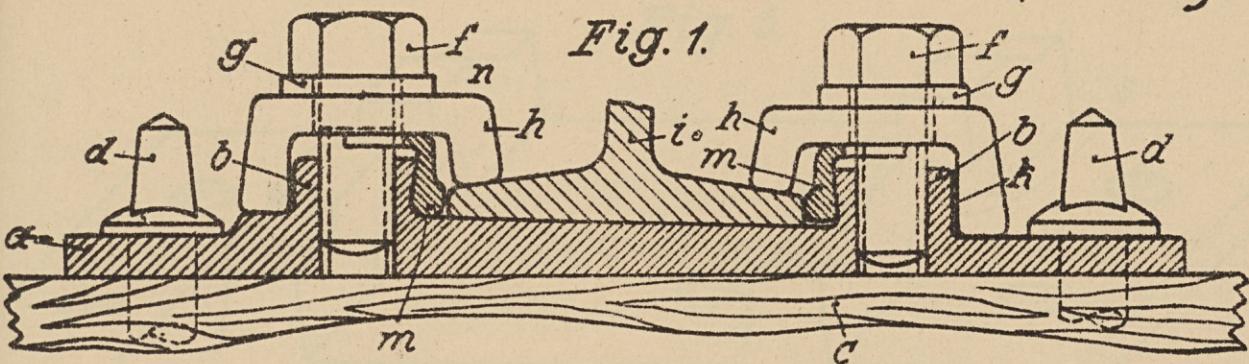

Fig. 1.

Fig. 2.

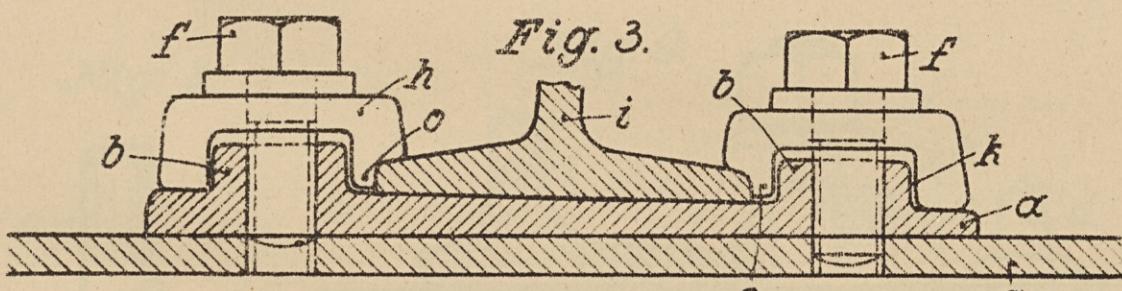
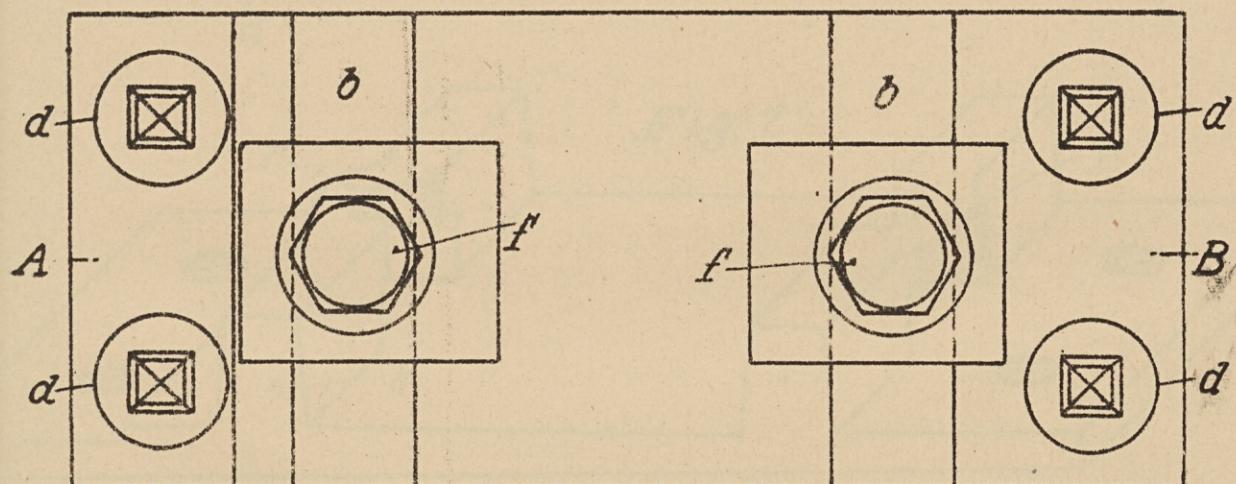

Fig. 3.

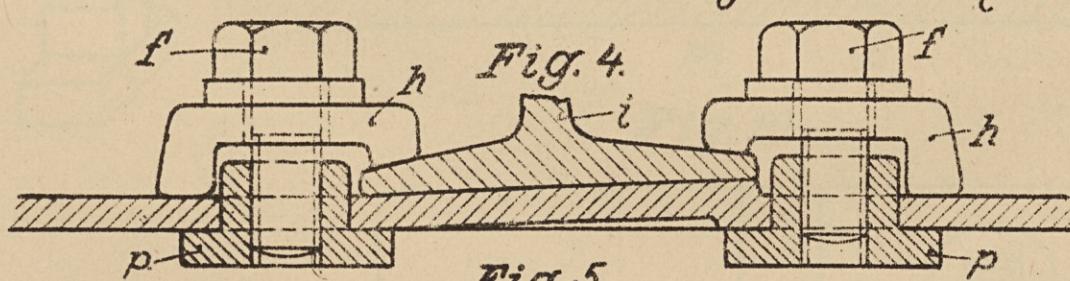
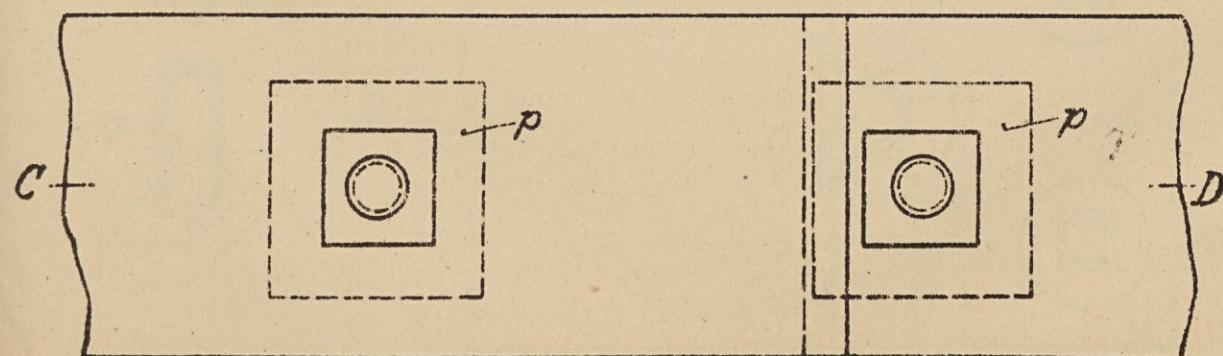

Fig. 4.

Fig. 5.

Ad patent broj 4639.

Fig. 6.

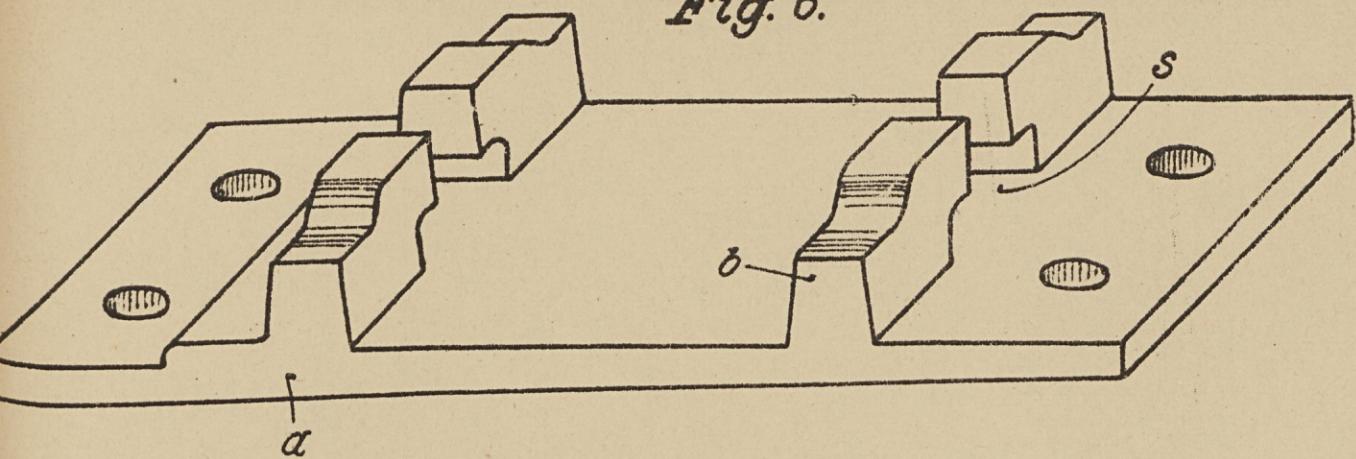

Fig. 7.

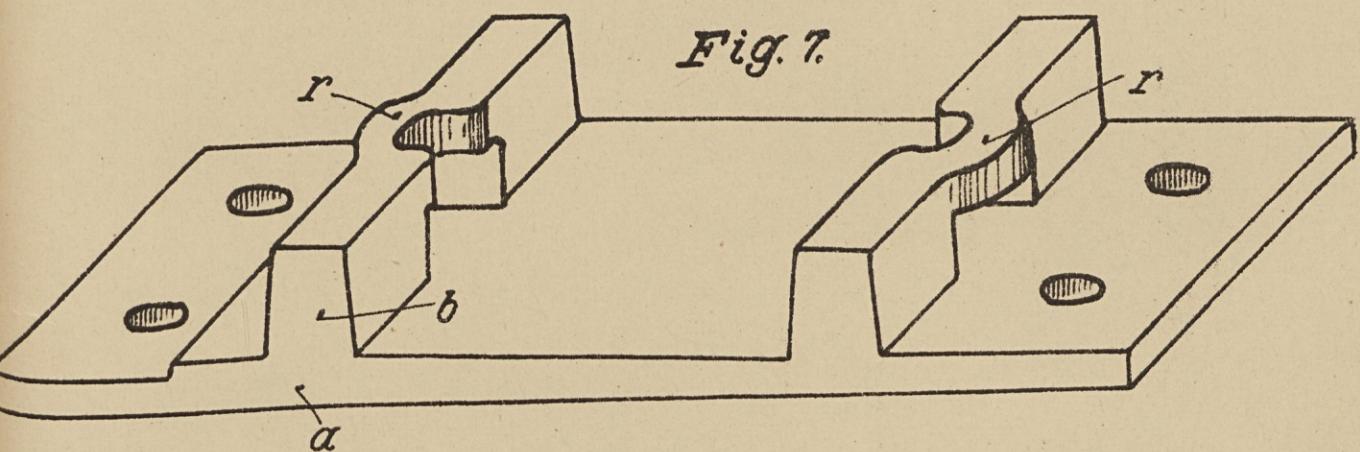

Fig. 8.

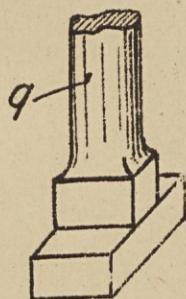

Fig. 9.

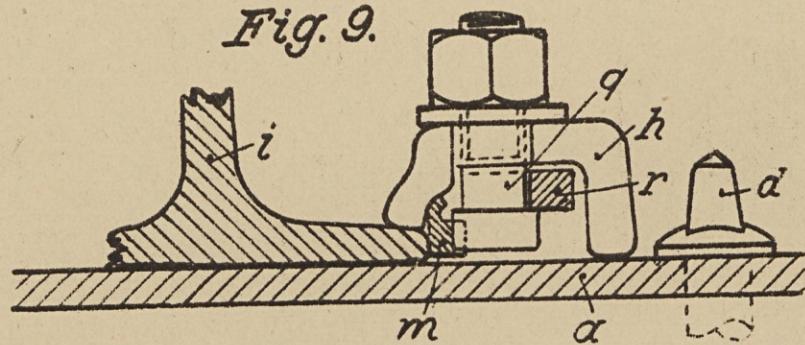

Fig. 10.

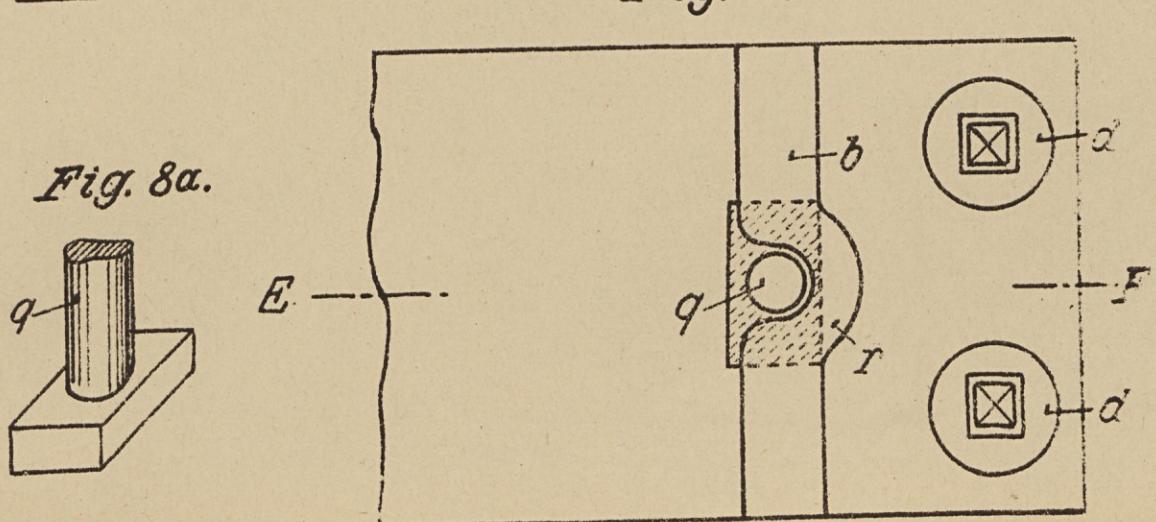

Fig. 8a.

